

Vår referanse:
2013-0003

Deres referanse:
13/4482 AaS

Dato:
25.09.2013

Justis- og beredskapsdepartementet
postmottak@jd.dep.no

p.b 9029 Grønland
0133 Oslo

Tlf 21 01 36 00
Faks 21 01 38 00

post@parat.com

NO 971 480 270

Høring NOU 2013:9 Ett politi – rustet til å møte fremtidens utfordringer (Politianalysen)

Parat er en arbeidstakerorganisasjon tilsluttet YS med mer enn 32.000 medlemmer. Av disse er om lag 600 medlemmer tilsatt i politiet og som vil bli berørt ved eventuelle endringer i politiets organisering. Parat ønsker derfor å komme med en høringsuttalelse selv om vi ikke står på departementets høringsliste.

INNLEDNING

Parat vil rose utvalget i Politianalysen for å ha levert en solid rapport, hvor fakta som fremkommer er godt begrunnet og mye kan etterprøves.

Vi er enig i mye av det utvalget har utredet og hatt fokus på. Vi har i dette høringssvaret kun konsentrert oss om det som vi mener er til dels mangelfull utredning, eller der hvor vi er uenige med utvalget.

Parat ønsker et mer effektivt politi. Parat ser behovet for fornyelse av etaten, og for å kunne utvikle etaten vil det bli nødvendig med endringer. Dette gjelder ikke bare antall distrikter, men også interne strukturelle endringer i ledelse og ressursbruk.

Beredskap knyttet til store hendelser har fått mye fokus den siste tiden. Vi må ikke glemme at vi skal være et politi for folk flest, og da er det også viktig med fokus på et politi som gjør at folk føler seg tryggere i hverdagen.

Utvalget legger for stor betydning på politiet tilleggsoppgaver, det er ikke disse alene som gjør at politiet ikke løser kjerneoppgavene tilfredsstillende. Stort sett og over hele landet utføres tilleggsoppgavene av sivilt tilsatte. Hos noen små enheter kan kanskje tilleggsoppgavene også måtte utføres av en tjenestemann/lensmann. Dette utgjør i liten grad prosenter av den totale ressursbruken i politiet.

Når det gjelder overføring av oppgaver til andre etater, så mener vi at utvalget har lagt en forutsetning for at politiet får beholde budsjettmidlene for disse oppgavene og beholde ressursene som i dag går med til å løse oppgavene. Foruten vil politiet ikke ha den gevinsten som utvalget er kommet frem til, og etter vårt syn vil det da være snakk om en liten eller ingen gevinst.

Svakheter i analysen er etter vår mening at utvalget i stor grad kun har sett på andre lands organisering av politiet, hvor disse landenes organisering av sitt politi passer inn i utvalgets konklusjoner. Det er så å si ikke blitt gjort sammenligninger med andre land, som ikke har en tilsvarende organisering slik utvalget har konkludert med.

STRUKTUR

Parat er enig at antall distrikter slik som i dag er for mange. Med færre politidistrikt vil det bli bedre samarbeid og dermed bedre oppgaveutførelse.

Vi er enige i at beslutningsfullmakten knyttet til opprettelse og endringer av politistasjonsdistrikter og lensmannsdistrikter legges til Politidirektoratet ved politidirektøren. Men det vil da være viktig med bred involvering og samarbeid med organisasjonene.

Videre er vi enig i at små enheter må vekk, da disse er for ressurskrevende, både økonomisk og personellmessig. En ulempe ved å slå sammen enheter, i alle fall der det er store avstander, er at man kan risikere og miste kompetent arbeidskraft. Mange har i dag bosatt seg hvor de jobber/har kontor, og for mange er det ikke bare å flytte på seg. Løsninger her må utredes nærmere da gevinsten på innsparte stillinger ikke vil foreligge, og man kan miste kompetent arbeidskraft. Dette vil også gjelde for politistillinger.

Når utvalget viser til robust bemanning, mener vi dette kun vil være gjeldene der hovedsete er, og at det er tatt for liten hensyn til store avstander, fjell og fjord. Utvalget har lagt opp til at størsteparten av kriminaliteten må skje der hvor hovedsete ligger. Er størsteparten av ressursene knyttet om mot hovedsete kan det også være med på å flytte kriminalitetsbilde, de kriminelle vil finne andre steder som ikke er så sterkt bemannet. Vi stiller oss positiv til utvalgets tilnærming på dette området, men vi er usikker på om det er gjennomførbart i det virkelige liv.

For de av befolkningen som skal besøkte politiet kan det være akseptabelt med en kjøretid på 30 minutter. Men er det like akseptabelt at politiet har like lang uttrykkningsstid. 30 minutter er svært lenge å vente om man trenger øyeblikkelig hjelp.

Parat er enig i utvalgets konklusjon om å redusere antall distrikter, vi stiller oss allikevel litt tvilende til om den foreslåtte regioninndelingen er optimal. Vi er også usikker på om politiet som organisasjon er klar for en så stor omstilling som ned til 6 regioner.

Modeller:

- Regionmodell

Vi er helt enig at politidistriktene organiseres etter en modell, og vi støtter utvalget langt på vei her. Vi mener minuset med denne modellen er at det er lagt for stor vekt på at regionene er oppdelt etter tall og statistikker, og det at alle skal inneha like store fagmiljøer innenfor alle områder.

Vi stiller oss mest kritisk til den store regionen i Nord. Det er ikke tatt hensyn til at Norge også er et land utenom de store byene. Vi har fjord, fjell og lange avstander mellom bebyggelser.

Vi er også usikker på om Østfold er plassert i riktig region. Østfold har et helt annet kriminalitetsbilde enn for eksempel Hedmark og Oppland. Østfold har Svinesund og Ørje som er grensekontroller, dette er det ikke tatt hensyn til av utvalget.

Det positive med en regionmodell er at regionene blir organisert på en lik måte og man får et mer enhetlig politi i hele landet. Samt at man får færre administrative enheter/avdelinger og færre ledere, som kan føre til en flatere struktur. Det viktigste med denne modellen er at det gir større og mer robuste fagmiljøer.

Blir det 6 politidistrikt forutsetter vi at det blir minst et helikopter i hver region.

- Mellommodell

Denne modellen ser mer håndterbar ut i henhold til at det er kortere avstander. Vi er usikker på inndelingen her er naturlig. Vil bli noen store og noen små distrikter. Eksempelvis er vi ikke enige at Rogaland og Sør bør være eget politidistrikt, vi mener disse distriktene kan innlemmes i andre distrikter.

- Fylkesmodellen
Støtter utvalget i at det blir for mange enheter, og at det blir for likt til politiets organisering slik den er i dag.

Vi har valgt å ikke konkludere med hva som er riktig antall distrikter/regioner. Vi mener dette må utredes nærmere og med litt andre parametere enn det utvalget har brukt.

STYRING

Vi er enig i utvalgets konklusjon om at det i dag er for dårlig styring av ressursene i politiet, men vi må ikke glemme at det er mange kompetente, flinke og ansvarsfulle ansatte.

Organiseringen av politiets arbeid skjer i for stor grad av AD-HOC virksomhet, det er altfor liten eller i liten grad langsiktig planlegging. Dette medfører dårlig utnyttelse av ressursene, både økonomiske og menneskelige.

Det er i dag alt for store variasjoner i arbeidsmetodikk og organisering i de ulike politidistriktene. Det er ingen eller til dels svært lite erfaringsutveksling og erfaringslære mellom politidistriktene.

Hvert enkelt politidistrikt ser på seg selv som en egen virksomhet/organisasjon. Dette medfører at man ikke ser på politiet som en samlet enhet som tenker og handler helhetlig. Hvert distrikt har sin måte å løse oppgavene på og det er lite samarbeid mellom politidistriktene på oppgaveløsning.

Vi mener det er viktig at det er flytende grenser mellom politidistriktene slik at man kan følge saker/kriminaliteten over distriktsgrensene. Vi er derfor enig med mer sentral styring fra POD, da dette vil føre til bedre samhandling mellom distriktene.

LEDELSE

Parat støtter utvalgets beskrivelse av den manglende lederkompetansen i politiet.

Vi er også enige i at ansettelse av politimestere og ledere av særorgan må legges til politidirektøren. Da vi mener dette vil gi et bedre styringsverktøy for politidirektøren.

Vi mener det må settes fokus på ledelse og at politiet må se på ledelse som fag fremfor en karrierevei, slik det er i dag. Gode fagpersoner blir altfor ofte rekruttert over i lederstillinger, dette resulterer ofte i en tap –tap situasjon. Man mister en god fagperson og får en "dårlig" leder som ikke har ledelse som fag. Dyktige fagpersoner er ikke nødvendigvis gode ledere.

I dag er det stort sett kun en karrierevei i politiet, og det er innfor ledelses- området. Det medfører dermed at mange dyktige fagpersoner, søker seg over i lederstillinger, da dette er eneste mulighet for å få høyere lønn og anerkjennelse. Mange av dem ønsker å kunne fordype seg i innenfor sitt fagområde. Det kan ikke være slik at alle ansatte i politiet, må se seg selv som en fremtidig leder for å få karriereutvikling. Det må lages alternative karriereveier for gode fagpersoner, man kan ikke kun ha én karrierevei i politiet, som er en så stor organisasjon.

Det er viktig at politiet som en enhetlig virksomhet har ledere som har utdanning innenfor fagfeltet ledelse/HR. Parat stiller seg noe uforstående til at man i dag har høyere krav til formalkompetanse av saksbehandlerstillinger enn man har til lederstillinger.

Vi er uenig med utvalget om at det brede oppgavesettet i politiet innebærer betydelige ledelsesutfordringer og at lokale ledere må bruke mye tid og ressurser på forvaltningsoppgaver og sivile oppgaver. Da vil vi påpeke at det må være feil utnyttelse av lederressursene og dårlig lederskap som er lagt til grunn. Vi må heller ikke glemme at gode ledere i politiet også kan være sivilt tilsatte, som kan inneha disse lederstillingene, og frigjøre politikraft.

Det er viktig med flat struktur og god ledelse. Utvalget peker på noen viktige ting, som vi mener må få større fokus i den fremtidige organiseringen av politiet:

- beslutningsvegring blant ledere
- må bli slutt på antall nivåer med ledelse, slik som avsnittsledere, gruppeleder og lignende under seksjonsleder
- for mye kortsiktig planlegging
- for lite styring

Vi er litt skeptisk til om lederne i politiet er moden for en så stor omstilling som regionmodellen vil medføre. Mange ledere er i dag vant med å lede mindre enheter, vil de klare å omstille seg til å lede større enheter. Har vi nok lederkompetanse i dag til å gjennomføre dette. Og ikke minst, hva med de ansatte, vil det blir for stor avstand mellom leder og ansatte. I dag er man vant til nærhet og korte linjer til nærmeste leder.

Parat mener at nå det kommer til ledelse på alle nivåer, så skal man ikke være redd for å rekruttere utenfor etaten eller fra alle stillingskategorier i etaten. Man må ikke nødvendigvis ha politifaglig bakgrunn for å bli en god leder i politiet. Vi vil samtidig påpeke at det også i dag finnes mange dyktige og erfarne ledere med politifaglig bakgrunn.

For fremtidige ledere i politiet mener vi det må være kvalifikasjoner innenfor ledelse og personlige egenskaper som avgjør om du er egnet som leder i politiet.

KVALITET

Særaldersgrensen gjør at man mister kompetent arbeidskraft når man er på høyden av sin karriere kunnskapsmessig. Særaldersgrensen bør vurderes høynet/bortfalle, da dette ikke er i tråd med arbeidslinjen.

Kunnskapsbasert løsning av politiets oppgaver:

I analysens punkt 8. 5 sies det at det bør tilrettelegges for flere spesialister med annen enn politifaglig bakgrunn. Dette støtter vi, da det medfører karrieremuligheter for de sivile med høyere utdanning i politiet.

Arbeidsoppgaver kan være:

- å analyser mål- og resultatansvar
- innhenting, utforming og tolking av kriminalitetsbilde på den enkelte stasjon
- sammenligne analysemateriell på tvers av stasjoner og distrikter

Vi er enig med utvalget om at det må opprettes analyseavdelinger. Som vi mener blant annet bør bestå av kriminologer, statsvitere og andre samfunnsvitenskapelige utdanninger. Dette vil medføre at politiutdannende får mer tid til politifaglige gjøremål og ledere får mer tid til og lede.

ADMINISTRASJON

Ved å redusere administrativ bemanning, kan det i svært liten grad hentes ut noe gevinst. For om oppgavene flyttes, forsvinner jo ikke arbeidet. Vi er enig i at det er en fordel med store fag miljøer, men må også tilføre de administrative enhetene flere ressurser når arbeidsoppgavene blir flere/større mengde.

Vi mener det ikke er gjort en grundig nok utredning på dette området, og vi anbefaler at det settes ned et utvalg som ser nærmere på dette.

Innkjøp:

Viktig at man her finner gode metoder for å kunne utnytte stordriftsfordeler, men hvordan det skal gjøres må utredes nærmere.

TEKNOLOGI

Parat støtter utvalgets vurdering.

SÆRORGAN

Parat støtter utvalgets utredning og konklusjoner om særorganene, for uten politihøgskolen.

Vi ser at det kan være naturlig at PDMT legges under POD, men det er viktig med gode prosesser med bred involvering av de ansatte og deres representanter.

Vi er også enig at UP sine oppgaver legges til politidistriktene og at det blir opprettet egne enheter som jobber med disse oppgavene og som ikke inngår i ordinær tjeneste.

Politihøgskolen:

Utvalget omdefinierer Politihøgskolen fra å være et særorgan til å bli en støttefunksjon. De anbefaler at politihøgskolen som enhet opprettholdes, men utvalget foreslår at den skal sortere organisatorisk i en avdeling i Politidirektoratet. Utvalget har også vurdert nødvendigheten av et styre for Politihøgskolen. Det anbefales også fra utvalgets side en nærere og mer direkte styring av Politihøgskolen fra POD.

Parat mener at man som høgskole, akkreditert av NOKUT har krav om å ha et styre. jf. «Lov om Universiteter og Høgskoler». Både for Politihøgskolen og etaten for øvrig, er det viktig at skolen beholder akkreditering som høgskole, ellers vil resultatet føre til at Politihøgskolen igjen vil bli en etatskole.

Vi ser med stor bekymring på at utvalget ønsker å fjerne Politihøgskolen som særorgan og plassere skolen organisatorisk i en HR-avdeling i POD. Vi er bekymret for at det fører til nedgradering av det norske politiets høyt profilerte utdanning. Politihøgskolen er den eneste i Norden som har oppnådd akkreditering som høgskole, og også i europeisk sammenheng har vi kommet langt.

Parat mener det er viktig at politiskolen forblir et særorgan med eget styre for å opprettholde status som høgskole. Besluttet det at Politihøgskolen ikke skal være et særorgan mener vi den må flyttes ut av politiet, og overføres til der hvor de andre universtente og høgskolene ligger, altså overføres til Kunnskapsdepartementet.

SIVILE OPPGAVER, SIVIL RETTSPLEIE, FORVALTNINGSGJØREMÅL OG SIVILT TILSATTE

"I St.meld.nr 22 (2000-2001), kap. 3.3.5 står det:

Norsk politi skal ha et sivilt preg. En måte å ivareta det sivile preget er å la politiet ivareta oppgaver utover ordens- og straffesaksarbeidet. Slike oppgaver bidrar til å skape et godt og tillitsfullt klima mellom politi og publikum

Staten trenger et forvaltningsorgan nær publikum som kan ta på seg oppgaver som ikke naturlig lar seg innpasse i noen annen fagetat."

Parat mener at vi ikke vil få et mer effektivt politi om forvaltningsoppgaver blir flyttet ut av politiet. Vi mener dette kan føre til dårligere publikumsbetjening. Vi ser at flere oppgaver kan overføres til sivile og frigjøre politiutdannede til politiarbeid.

Parat mener det er viktig at politiet har et sivilt preg. Vi ser at innen for de sivile oppgavene er det mange av de samme klientene som de politifaglige har. Man skal heller ikke kimse av den nytten som de ulike faggruppene innenfor politiet har av hverandre, både når det gjelder utveksling av nyttig informasjon og det å bistå/hjelpe hverandre.

Utvalget uttaler at lokale leder må bruke mye tid og ressurser på forvaltningsoppgaver og sivile oppgaver. Dette stiller Parat seg svært undrende til, når vi vet at så å si nesten alle disse oppgavene i dag blir utført av sivile.

Innenfor den sivile rettspleie er det svært få personer som kan frigjøres til kjerneoppgavene. De fleste som jobber innenfor dette fagområdet i dag er sivile og kan frigjøres til andre oppgaver, men ikke til politioperativt arbeid.

Parat mener at man ikke kan overføre oppgaver kun for overføringens skyld, det må være et snev av fornuft i det og ikke minst samfunnsøkonomisk riktig.

Parat mener at en del av forvaltningsoppgavene må beholdes i politiet.

Oppgavene er der i dag, og utføres stort sett kun av sivile, og dette tar ikke store ressurser. Kompetansen er der og ved overføring til andre etater kan man miste denne kompetansen.

Follo politidistrikt mener de har lyktes innenfor sivile saker, og dette kan jo være en modell som det bør ses nærmere på.

Videre synes vi utvalget ikke er nådig i sine påstander om at det kan stilles spørsmål ved namsmannens kompetanse på flere områder, og at utvalget hevder at NAV og SI kan ivareta dette bedre enn politiet kan i dag. Det er sterke ord og hard kost for de ansatte i politiet som faktisk gjør en utrolig god jobb. Det er ikke tvil om at politiet har mange høyt kvalifiserte dyktige medarbeidere men høy faglig kompetanse som faktisk er på et vesentlig høyere nivå enn f. eks mange økonomiske rådgivere ved kommunene. Det er farlig å komme med slike påstander i en politianalyse. Videre er det påstander om at SI kan bidra til betydelige styringsmessige gevinster og betydelige produktivets- og effektivitetsgevinst ved at de overtar utleggsforretninger. Dette er sterke påstander som vi mener det ikke finnes grunnlag for å komme med.

Parat vil fremheve at spisskompetansen til å behandle gjeldsordningsaker og saker innenfor tvangsfullbyrdelsesloven ligger i dag hos namsmyndighetene i hvert politidistrikt.

PARAT HAR FØLGENDE UTTALELSER TIL VURDERING AV POLITIET TILLEGGSOPPGAVER:

Transport og fremstilling av varetektsfanger:

Overføres Kriminalomsorgen foruten førstegangs fengslinger som må beholdes av politiet.

Barnehus:

Det er viktig at Barnehusene som institusjon består slik som i dag. Parat foreslår at de tas ut av politiet og legges administrativ under Bufetat. Vi mener de fagligsett vil høre mer "hjemme" der, og at de kan dra nytte av den kompetansen som foreligger i Bufetat i dag.

Transport av psykisk syke:

Vi støtter utvalgets konklusjon og mener det er riktig at disse oppgavene overføres til helsevesenet.

Ivareta personer som er overstadig beruset:

Dagens ordning hvor politiet har ansvar for § 9 opprettholdes. Men det er viktig at man styrker og formaliserer samarbeidet med helsevesenet. Eksempelvis må sykehusene avsette bemanning til team, som kan reise og bistå arrestene ved behov, særlig er dette viktig i helgene.

Våpenforvaltning:

Beholdes i politiet da det har et forebyggende aspekt.

Uttalelse om skjenkevillinger:

Parat støtter utvalgets vurdering.

Arrangementer og demonstrasjoner:

Parat støtter utvalgets vurdering.

Utlendingsforvaltning:

Det vises til utredninger som allerede er gjort i forbindelse med Førstelinjeprojektet.

Uttransportering av ikke kriminelle overtas/legges under UDI.

Må se på om utvisningsvedtak og pågripelsesvedtak kan utføres av UDI, i så måte bør UDI også ha ansvar for disse sakene.

Utstede politiattester:

Parat støtter utvalgets vurdering.

Utstede og tilbakekalle pass:

I utgangspunktet kan man ikke si at dette er en av kjerneoppgavene til politiet. Men det har vært lange tradisjoner i Norge for at politiet utsteder pass. Gjøremålene under passforvaltningen utføres av sivilt tilsatte i politiet i dag, slik at det gevinstmessig blir lite å hente på overføre til en annen etat. Vi må ikke glemme at både teknologi og ikke minst kunnskap til disse gjøremålene finnes i politiet i dag. Skal det tas ut av politiet, så er skatteetaten en naturlig mottaker.

Skiltmyndighet:

Parat støtter utvalgets vurdering.

Førerkort og kjøresedler:

Parat støtter utvalgets vurdering. Vi mener at Vegvesenet må få ansvar og myndighet til å inndra førerkort i helsesaker, denne oppgaven trenger ikke utføres av politiet.

Håndtere hittegoods:

Parat støtter utvalgets vurdering om at oppgavene overføres fra politiet. Vi mener overføringen må skje til kommunene, og ikke overtas av private. Dette med bakgrunn i at hittegoods kan stamme fra kriminelle forhold, og det må derfor etableres et samarbeid mellom kommunene og politiet på dette området.

Håndtere vrak:

Parat støtter utvalgets vurdering.

Godkjenne vaktelskaper og ordensvakter:

Parat støtter utvalgets vurdering.

Godkjenne brukthandler:

Parat støtter utvalgets vurdering.

Håndtere løshunder og forbud mot farlige hunder:

Parat støtter utvalgets vurdering.

Motta varsel om kremering:

Parat støtter utvalgets vurdering.

Utleigsforretning, tvangssalg, tilbakeleveringsforretning, ulike tvangsdekningsforretninger, fravike fast eiendom – og Gjeldsordning:

Flertallet av Parats medlemmer i politiet er enig i utvalgets vurdering om at de overnevnte gjøremålene kan tas ut av politiets organisasjon. Det er av stor betydning at de sivilrettslige gjøremålene organiseres på en slik måte at ledelsen kan ha fullt fokus på dette og ikke dele fokus med andre oppgaver som generelt gir større oppmerksomhet i samfunnet. Ved å ta disse gjøremålene ut av politiet og over i egen etat for innkreving og gjeldsordning vil disse gjøremålene få mer fokus og ressursene vil kun bli konsentrert om disse arbeidsoppgavene.

En mulig løsning kan være en landsdekkende Innfordringsmyndighet med regionkontorer, på samme måte som Skatteetaten er organisert. Hver region bestemmer selv hvor mange under avdelinger / kontorer de trenger. Eksempelvis ville en da fått en regional Namsfogd med ansvar for innfordring i for eksempel Hordaland, Rogaland og Sogn og Fjordane. Det ble i NOU 2007:12 Offentlig innkreving foreslått et slikt innfordringsdirektorat. Muligens burde dette vært utredet grundigere.

Vi kan ikke sammenligne saker mellom den alminnelige namsmannen og SI basert ut i fra hva utvalget mener om produksjonen SI klarer opp mot den alminnelige namsmannen. SI og den alminnelige namsmannen opererer med forskjellig type krav og har muligens ikke de samme behov for å kontrollere de innkomne begjæringene. SI behandler krav fra offentlige myndigheter, mens den alminnelige namsmannen

mottar mange forskjellige begjæringer. Blant annet fra advokater, inkassobransjen, privatpersoner, firmaer og offentlige myndigheter, hvor det stadig avdekkes feil, både når det gjelder tvangsgrunnlag, foreldelsesregler, ugyldige varsler, kravoppsett og lignende. Namsfogdene/Namsmennene har ansvar for foreløpig prøving av alle begjæringer som kommer inn, samt veiledning av både privatpersoner og bedrifter. Det at namsmyndigheten ikke er en kreditor selv, gjør at man får en objektiv vurdering av sakene. Dette er etter vår mening, viktig for å ivareta rettssikkerheten. Rettssikkerheten skal ivaretas i henhold til de 32 lovene som gjelder for tvangsfullbyrdsfeltet.

Når det gjelder gjeldsordning så mener vi at oppgavene ikke kan overføres til SI, da SI pr. i dag er prosessfullmektig for inndrivelse av en god del av kravene i gjeldsordningssakene, og de har dermed ikke en nøytral rolle. Et annet moment for å ikke overflytte oppgavene er viktigheten av at skyldner møter personlig i disse sakene. Også løsningen som skisseres med NAV som gjeldsordningsinstans mener vi er uheldig, da Nav også er kreditor i mange av gjeldsordningssakene.

Det er vanskelig å se for seg hvordan alle arbeidsoppgavene kan løses fra SI dersom dagens lokalisering skal opprettholdes. Mange av oppgavene krever fysisk oppmøte lokalt, slik som fravikelser, midlertidig forføyning, arrest, tvangssalg, tilbakelevering og utlevering. Også ved utlegg er man ute for å vurdere håndpant. SI med sin beliggenhet i dag, kan kun avholde utlegg og anvisning til innkreving. De andre oppgavene er avhengig av en stedlig kompetent namsmann. Det nevnes i rapporten at politiet kan besiktige løsøre på vegne av SI der det er behov, vi kan ikke se annet enn at dette vil medføre merarbeid og økt ressursbruk for det lokale politiet. Det vil være å ta fokus vekk fra kjerneoppgavene. Det er jo ikke slik at besiktelse skjer kun en gang eller to i året, men faktisk daglig i de fleste politidistriktene i dag.

En sentralisering til SI vil medføre liten tilgjengelighet for brukerne. Namsmannens manglende kjennskap til nærmiljøene vil kunne gi negative samfunnsmessige ringvirkninger.

Det å samle tvangsfullbyrdelse og gjeldsordning i en egen Innfordringssentral vil gi et større fagmiljø, med økt kompetanse/kunnskap innenfor fagområdene, trygghet og større hyppighet av tyngre saker som fravikelser, tvangssalg, tilbakelevering m.m. Man blir samtidig mindre sårbare ved fravær.

Parat foreslår avskaffelse av særnamsmenn. Vi ser mange eksempler på at de saksøkte trekkes i lønn/trygd fra flere namsmenn (alm. namsmann, skatteoppkrever, Skatt, NAV og SI). Selv om særnamsmenn er pliktig til å gi den alminnelige namsmannen beskjed, glipper det innimellom. Dette får ofte stor konsekvenser for saksøkte som trekkes for meget, og ikke har dekning til nødvendig livsopphold.

Konklusjon:

- Overføring av disse oppgavene til Statens innkrevingssentral anses ikke gjennomførbart, da de krever lokal tilstedeværelse.
- Ordningen med særnamsmann avvikles og overføres til en innfordringsetat sammen med den alminnelige namsmann, slik at en etat behandler alle typer saker.

Parat foreslår at dersom oppgavene skal overføres fra politiet, må det utredes mye mer grundig og med sikte på å opprette en egen innfordringsetat.

Lensmannskjønn:

Parat støtter utvalgets vurdering.

Naturskadeskjønn:

Parat støtter utvalgets vurdering.

Sekretariatsfunksjon i forliksrådet:

Parat foreslår å legge dette til Domstolsadministrasjonen, hvor kompetanse og fagmiljø er tilstede i dag. Veiledningsplikt m.m. er viktig også her. Det vil etter vår oppfatning være et tilbakesteg om denne funksjonen skal flyttes tilbake til kommunene, og hvor den enkelte sekretær kan bli sittende alene. Det er gjort gode erfaringer flere steder i landet, hvor flere forliksrådssekretariater nå sitter samlet og drar nytte av et bredere kompetanse- og fagmiljø.

Hovedstevnevitnene:

Parat støtter utvalgets vurdering.

Notarus publicus:

Parat støtter utvalgets vurdering.

Skiftebehandling:

Parat støtter utvalgets vurdering.

AVSLUTNING

Parat skal være med på å skape fremtidens organisering av politiet, men slik vi ser det per i dag er ikke rapporten en entydig fasit på hvordan dette kan løses.

Parat mener at det er mye som fungerer veldig bra i politiet, de historiene kommer ikke frem i rapporten.

Vi må ikke glemme at det er mange dyktige folk som går på jobb hver dag og som vil yte best mulig for politiet og befolkningen.

Vi er enig at arbeidet fremover må deles opp i 2 reformer, men disse kan ikke være uavhengig av hverandre.

Avslutningsvis håper vi at etaten tar lærdom av og er åpen for erfaringsoverføring fra lignende store omorganiseringer som for eksempel NAV og helsevesenet.

En slik omorganisering som utvalget legger opp til, vil kreve store økonomiske og menneskelige ressurser. Parat forventer at det avsettes tilstrekkelig ressurser til gjennomføringen og at HMS perspektivet tas på alvor i alle ledd.

Med vennlig hilsen Parat

Hans-Erik Skjæggerud
Leder Parat

Unn-Kristin Olsen
leder Parat i politiet